

Szócs Petra

Egy radioaktív kert emléke

1.

Tereget, míg mások
református szertartás szerint esküsznek,
haja izzik az alkonyatban,
megérintem a vállát,
hátrafordul, és belém mélyeszi körmeit,
keze mindkét oldalán nőnek,
csak most tudnám meggyőzni a bizalmamról,
és azt hiszem, sikerült,
lóherét présel a könyvembe,
mielőtt a kapun betódulna a násznép.

2.

Lóherék nyílnak
a szárítókötél két oldalán,
és ez Csernobil előtt is így volt.
Rájuk lehet ülni,
akkor is szerencsét hoznak,
vagy szerencsétlenséget:
mikor tömegesen kinőnek a kétféjú hóvirágok,
már nem lehet eldönteni.

3.

Lelkiismeretesen várom a naplementét.
Ha lassabban megy le, unatkozom,
letakarom egyik szemem,
másikkal a Napba pislogok,
hátha megjavul a látásom.
Mégkönnyebbülök, amikor
tényleg lebukik a padlásnál,
végigvonul a szétvert homlokzat mögött,
és eltűnik a földben.